

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Digte. - 1984

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 280.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114462290368.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

167.

Frisk op naar Dieflen gjør sig vreed/ etc. Siungis som: Jeg gick mig i min Urte-Gaard/ etc.

1.

Frisk op naar Dieffvelen gjør sig vreed
Da vil jeg Lystig være/
Slet ingen Ting er ha[m] saa leed
Som Fryd i Tuct oc Ære/

2.

Om Verden mig imod end gaar/
Oc er i Dag forborgen/
Saa troer jeg vist at Piben faaer
En anden Liud i Morgen.

3.

Hvad hielper det med Coridon
For Galathe sig harme/
See Mopsos baade skieu oc krum
Soffve i Nisæ Arme.

4.

Oc om det icke regner her/
Saa skeer det andre Steder/
Hvi skulde jeg da tie qver/
Naar sig en anden glæder.

5.

Hin arme Mammons Trælle maa
Med Rigdom sig bemøye/
Maa skee det d[e] nu samle paa
Kand Lycken mig tilføye.

6.

Hvo veed naar Clotho klipper til
Oc korter vore Dage/
Hvo veed naar Charon raabe vil
Til Baads til Baads saa fage.

7.

Hent ind den allerbeste Viin/
Her Vert lad Flasken fylde/
Skaff derfor Suckerkandi fin/
Jeg skal det vel forskyldde.

8.

Du smucke Dreng siung op lad see
Din Syre[n]-sød[e] Stemme/
Siung om den skønne Galathe
Saa vil jeg Sorgen glemme.

9.

Lader os samptlig pønse paa
Med Sang at Musicere
Vi findes ey hver afften saa/
Maa skee ret aldrig meere.

10.

Om jeg af Guld en Krone bar/
Oc eyde Slot oc Fæste/
Oc saa der til ey Lystig var/
Da saffned jeg det beste.

11.

En [Cinqvepas] en Galiardt
Hvo den har lært at træde/
Hand lader see sin Viis oc Art/
Vi andre ville qvede.

281

12.

[Oc] Beyler du aff Kierlighed/
Se[e] ey til Gods oc Penge/
Men mest til Dyd oc Deylighed/
Med lyst gaar du til Senge:

13.

En eenist Ting er her forgiet/
Som er en vacker Damme/
Men glemte vi den Skaale slet/
Da maatte vi os skamme.

14.

Hvo sig det store Glas her staar
Fordrister/ mig at loffve/
Den ønsker jeg i Dag et Aar
I Brude-Seng at soffve.

15.

Den mig gjør først til Danne-Mand/
See det er hendis Skaale/
Oc var det end i baren Vand/
Da vilde jeg det taale.

16.

Ach gierne vild jeg vide hvo
Det dog engang skal bliffve/
Der jeg omsider skal min Tro
Med Haand oc Hierte giffve.

17.

Jeg veed vel een som elsker mig/
Men jeg tør intet tale/
Jeg veed mig vel en Brud saa Rig/
Hun skal det Law betale.

18.

Derfor jeg udi søden Viin
Vil min U-ro begraaffve/
Far vel all Sorg oc Pjne min
Du skall din Afskeed haffve.

19.

Frisk op derfor i Kierlighed/
Frisk op i skjønnne Dyder/
Frisk op i Tuct oc Ærlighed/
Traadtz dem der det fortryder.

168.

[Huad schal Rydtzer nu anfange.]

1.

Huad schal Rydtzer nu anfange
Huad schal nu den arme mand
Huo er den Ham trøste kand,
Som Saa hiertelig er bange
For Sin offvermaade Lut
Hand i nat har sønderbrut,
O du glatte Tøye bache
Hand maa dig derfor vel tache.

2.

O du ulychsalig Stierne
Som Regiered den minut
Der den lut bleff Sønderbrut
Jeg Siger, endog ey gierne
Att det veret har forsand
Saturni umilde haand
Dend allene var aarsage
Att Hun fich Sin Rest saa fage.

3.

Kommer hid i Tøye drenge
Klager dog vor Rydzers nød
Som Sin lut saa ilde brød,
Kommer Snart ey tøffver lenge
282 Kommer Stycherne at See
Som her ligger Spred i Snee:
Raaber alle væ jo dut
Offr dend arme Rydtzers Lut.

4.

O Lut, Lut, du Stachels Lut Lut
O du arme *instrument*
Huad er du dog ilde schiendt
Men du ligger her saa mut mut
Och gir ingen *resonantz*
Du som pleyed før til dantz
En *Corant* at lade klinge
Naar at Rydtzer vilde Springe.

5.

Nu far vel Lut, lig i giemme
indtil Ploug i Jorden gaar
Din begraaffvels' du da faar
Men vi schal dog ey forglemme
Naar vi ud paa bachen gaar
Att begræde dine Saar
Och meen græssit groer i enge
vi[!] vi giemme dine strenge.

169. [Jeg kand ikke tie her.]

1.

Jeg kand ikke tie her,
Musæ kiær,
Thi det er eders Begiær,
At jeg nu skal strax fremføre
Frydelig
Tale slig
Som jeg før hørde.

2.

Paa Parnasso er en Lund
Meget rund,
Hvor jeg gik en liden Stund
Og spadsered, ja der hørde
Fryde sig,
Lystelig
De Dandsen rørde.

3.

Der jeg nu saae dette Spil,

Stod jeg still',
Tænkte her maa høres til;
Men da taler Musæ til mig,
Kom vor Ven,
Kom hid hen,
Det gavne skal dig.

4.

Der sad Orpheus paa en Bænk
Velbeskienkt,
Men Amphion fik en Skenk,
Der var Bacchus med Sileno,
Juno skiøn,
Venus kiøn
Med den Cupido.

5.

Musæ jeg vil denne gang
For Jer Sang
Sige eder største Dank,
Derpaa dandse en Ballete
Lystelig
Hver for sig,
Hermed Valete.

283

170.
[Phaeton-visen.]
Melodie: Broder hvi est du saa mutt etc.

1.

See den skidne Bonde-giek
Hvor hand rider stolt og kieck
Som hand var af Adel.
Spør du hvj hand er saa gild

See hand har for Fisk og Sild
Kiøbt sig Hest og Sadel.

2.

Ach! du dorlig Bunde Dreng
Bedre var du Paa din Eng
Og Paa Blanken bølge
Nærede dig Nu som før,
Dig ej saadan Ære Bør
Herrestand at følge.

3.

Rigdom tychis være viss
var dig dog du gjør ei Riss
Til din Egen Rumpe
Hesten kand J beste Trav
Før du tencher slaa dig av
J en skiden Sumpe.

4.

Hør Jeg vil forteile dig
Hvad der fordem hendte sig
Som *Poëter* Lære
Hvor det gich med *Phaëton*,
Som det holdt for største mon
Soelens Søn at Være.

5.

Een ham breidede til Skam,
At hans Moder havde ham
bundet sligt Paa Erme
Det ej var J Sandhed saa
Hun det havde fundet Paa
Æren at beskierme.

6.

Phaëton fortryder det
Bluis ved den Ære-Plet
Jntet svare kunde,
Lige til sin Moder tår
Som *Clymene* kaldet var,
klager mange Lunde.

7.

Og formaner hende ved,
Ære, tro og Kierlighed
Hun ham vilde sette
kiendetegn ufeilbar
At den Soel saa blank og klar
var hans Fader rette.

8.

Hun gjør høiest Eed derpaa
At det var J Sandhed saa
Beder ham det fritte
Af sin Fader og gaa fort
Visende den Sted og Ort
hvor hand var at hitte.

9.

Phaëton ved tale slig
J sit hierte Glæder sig
Reisen strax begynder
Bruger Foed alt hvad hand kand
Langt hen ud ad Østerland
Sig heel hastig Skynder.

10.

Solens kongelig Pallatz
Staar der bygt J største Statz
høit Paa Stolper Lange
Giort af Jdel Guld saa Rød,
Skinner som den blanke Glød
Og Mon herlig Prange.

11.

Dobbelt dørre vjd og Sterk
konstelig med dreved Werk
Oben stod Paa Wegge
Giort af Sølvvet hvid og ren
Af hin skære Elffenbeen
Dørestolper begge -

12.

Porte tolv om Slottet Er
En Drabante staar ved hver
Med sin *Bartesane*
Jført klæder Rød' og Blaa
Hver sin Maaned Passer Paa
Svinger Tidens Fahne.

13.

Midt udj den kongesall
Sidder Solen med stor Prall
klæd J Purpurkappe
Paa en Stoel og Throne Rar
Jdel af Smaragder klar
Er hver trin og trappe.

14.

Runden om hans trone staar
Fire svenne hvert Et Aar
klæd J kiortler lange
Fremmerst staar hin Unge vaar
Haver Paa sin Gule Haar

Krandz af Roser Mange.

15.

Nøgen staar den Sommer der
Hand af Ax en krone bær,
Høsten Er hans Grande,
Vaad og rød af Drue blod
Winteren Graahærdet stod
Med En rynket Pande.

16.

Phaëton forfærdis Slet
Der hand Nu beskuer det
Solen ham strax kiendte
Spører hvad hans Ærend' Er
hvorfor hand var kommen der
Oc hvad hand vil hente.

17.

Phaëton det siger fort
Solen straxen legger bort
Straale-kronen varme
Beder hannem til sig Gaa
At hand hannem favne Maa
J sin venlig arme.

18.

Sigende, du Est min Søn,
Vide skal Jeg dig En Bøn
hvad du End vil have
Jeg ved alle Floder Svær
Som J helvede Nedskiær
Du skal faa den Gave.

19.

Hand Da J sin Faders Arm
Beder om hans Gylden karm
hand J den maatt age
Næste Dagen som tilstoed
Meenende hand nok var god
Det sig at Paatage.

285

20.

Soelen det fortryder slet,
Rystende med Hovedet
Siger: Det alleene
Faar at Negtis dig min Søn,
Bed dig om en anden Bøn
Som dig selv kand tiene.

21.

Alt for stor Er din Begiær
Du for Ung og Liden Er
Til saa høj en Ære
Du Er Under Dødsens Pligt
og det Er Udødeligt
Som du mon begiære.

22.

[Hver kand tykkes højt om sig,
Jngen naaer dog Ære slig
Jblant Guder alle,
At maa age i min Karm
Som af Jld er heed og varm,
Det mon mig tilfalde.]

23.

Jupiter den største Gud
kand med Jld og Tordens Skud
Skrecheligen fyre
Jngen større Er End hand
Hand dog aldrig Nyde kand
Vognen min at Styre.

24.

Første Wej Er brat og slem
Saa Jeg Neppe kommer frem,
Steil Er Middags Gange
Jeg som der har faret tit
Bliver offte modet qvit
Og om hiertet Bange.

25.

Thetys bær tit Frygt derved
At Jeg snart maa falde Ned
Naar Jeg mig maa Packe
Der behøvis stor Forstand
At mand vognen styre kand
Ned ad vester Backe.

26.

Herforuden Jdelig
Himlene omsvinger sig
Med de Cirkler klare
Jeg der vandre maa Jmod
og Paa hvilet fæste Foed
Med min heste Snare.

27.

Om du fick Nu din Begiær
hvad vil du beskue der?
Guders Temple Bolde?
Nej! slet Jntet er at see
Uden Jdel slemmt ukræ

Grumme Dyr og Trolde.

28.

Tyren med sin horne Leed
Løvens Tænder Grum og Vred
Faar du der at Skue
Scorpionens Arme krum,
Jeg for slige trolde Grum
Offte selv maa Grue.

29.

Hestene Er ogsaa vild
Fnyser, Puster brendend Jld,
At du dem kand kiøre
Falder dig Umuelig slet
Du Er alt for Ung og Lett
Mig de Neppe [h]øre.

286

30.

Søn forandre Din Begiær
Jeg stor Sorrig for dig bær
thi min Vogn at Age
Ej en Gave kaldis bør
Men Jeg det vel Nevne tør
Største Straf og Plage.

31.

Phaëton alt bliver ved
Minder hannem Paa sin Eed
Hand den vilde holde
Og ham Lade vognen faa
Soelen overlade Maa
Karmen J hans volde.

32.

Leder ham til vognen bort
Som af Puren Guld var Giort
Chrysolither Steene
Og *Demanter* udj Rad
Runden om de hvyle sad
Glimrende og reene.

33.

Phaëton forbauset staar,
Morgenrøden da fremgaar
Midlertid Paa bane
Stiernerne Gaa hiem fra Vagt
Natten Lister sig saa sagt
Med sin Sorte Fahne.

34.

Soelen bød de Timer snart
Alting fort at giøre klart
De strax forespendte
hestene J hast og Jil
Snare, Raske, kaad' og hvjl'
Jld af dennem brendte.

35.

Soelen salver midlertid
Phaëton med største Fljd
At hand skulle taale
Denne Hidsighed og Glands
Sette saa Paa ham En krands
Giort af Gylden Straale.

36.

Der alting var ferdig Giort
Tiden var at age fort
Natten monne rømme
Phaëton af Glæde varm
Triner til sin Faders karm
Tager fat den Tømme.

37.

Tackende sin Fader fast
Tager hand af Sted med hast
Faderen heel Bange
Signer vejen for sin Søn
Setter saa J Lychens Skiøn
Hvor det ham Maa Gange.

38.

Pyrois, Eous med
Æton, Phlegon far' af Sted
Tager till at flue
Jld med Føderne de slaar
Jld af deris Næser Gaar
Lufften staar J Lue.

39.

Lychen J Begyndelsen
Holder sig som beste Wen
See til hendis Ende
hun Er Nøgen, slibrig, Glat
Paa Et Hyvl med vinger sat
hver maa det bekiende.

287

40.

Lad det ej forundre dig
Om End en Ugudelig
Grønniss som En Palme
Rosen som J Dag staar blanck

kand J Morgen orme-kranck
Vissne slet og falme.

41.

Mange Naar vel Solens karm
Sig til største Sorg og harm
Enddog J det første
Lychen Synis Noget God
Spiller hun dog snart Jmod
Med Ulyche største.

42.

Phaëton beklage Maa
At det gick ham Ligesaa
Først var her det beste
Alt Jo Lengere hand kom
Alt Jo meere Gal og Grum
Blev de Løbske heste.

43.

Som naar Skibet bliver Løst
der af Tynge Ej har Trøst
blandt de bølger gromme
Agter Jngen Styremand
Seiler selv Den vilde Strand
Sig til Liden Fromme.

44.

Saa der de fornumme det
At den vogn var dem saa Let
Monne de forlade
vejen og foer Langt herom
hvor den Soel før aldrig kom
Giorde største Skade.

45.

Slangen som ved Norder Poel
Aldrig før saa Nogen Soel
Tog da til at Sveede
Aldrig Jndtil denne Dag
havde hand hafft saadan Plag
Af saa Megen heede.

46.

Ja *Bootes* Lad og seen
brugte da to raske been,
hvad giør Jche Nøden?
Bjørnen bad og ynskte snar
At hand J sin kule var,
Var ham dog forbøden.

47.

Jordens Bierge Skov og Plan
Af den heede stichis an.
Floderne borttørres
Mange steder heele Land
Staa tillige udj Brand
Og J Grund forstørris.

48.

Alting brender som En halm
Lufften fuld af Røg [og] qualm
Seer ud meget Jlde
Phaëton fortryder saa
At hand tog sig dette Paa
Men det var forsiide.

49.

Der Nu *Jupiter* forstaar
hvad for Nød Paa Færde vaar
Fatter hand J Sinde
Regn at give derimod
Men fortørret var hver Floed
Regn var ej at finde.

288

50.

Hvorfor hand J hast og J!
Skyder med treslindet Pj!
Phaëton til Døde
Hand da Miste Lif og karm
O! hvad faldt hand Meget arm
Fra Guldvoغنen røde.

51.

See her hvor kand store Fald
Følge Paa de store kald
Hovmod saadant volder
Lychelig Er dog den Mand
Som udj en Nedrig Stand
Sig forsigtig holder.

52.

Derfor ô du ringe Mand
bliv J din Lychsalig Stand
Lad En anden ride
Vjd at den der aldrig reed
Aldrig faldt fra hesten Ned
Sig til Sorg og Qvide.

53.

Og af *Jcaro* det Lær
Som fløj Solen alt for Nær
vild' ej Jorden følge
Vingerne blev smelted af

og hans hovmod fand sin Graf
J den Blancke Bølge.

54.

Bonden Nærer sig med Fred
har en god Samvittighed
og kand sicker slumme
ham Ej vecker Sverd og Stang
Krigsblæst og Trompette klang
Skiøtter Ej den Tromme.

55.

Rytteren med Frost og Sult
Lever Daglig J *Tumult*
Udstaar Megen Møde
Naar hand rider allerbest
Mister baade Liv og hest
Ligger blandt de Døde.

56.

Den J Gaar med Edelsteen
Kæden af det Guld saa reen
Mon om halsen bæere
har J Dag for kiæden sin
Strichen af det hamp saa fjn,
Sligt er verdens Ære.

57.

Største Storm og værste Skier
J de Store vande Er
Bølgen gaar fra Bunde
Den Er klogest tyckes Mig
Som de Becke sagtelig
Følger blandt de Lunde.

58.

Eegen feldis offte Ned
Jordbær Riset staar J Fred
J de grønne Dale
Tier har *Dianæ* Børn
Skut den allerstørste Ørn
End den mindste Svale.

59.

Wilt du Nu Ej Lyde Mig
See J Morgen reises dig
Tvende Støtter Skiønne
Og till ydermeere Pragt
Bliver Bielken derpaa lagt
Saa mon verden Lønne.